

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci proti obvinenému **J. O. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné na neverejnom zasadnutí 21. septembra 2016 **o sťažnosti obvineného H. L.** proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 7. septembra 2016, sp. zn. 2 Tp/9/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného H. L. **sa zamietla.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „sudca“), uznesením zo 7. septembra 2016, sp. zn. 2 Tp/9/2016

podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného H. L., nar. X. v M., trvale bytom P. č. X., B., prezývaný „F.“, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Banská Bystrica, o prepustenie z väzby na slobodu **zamietol,**

podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obvineného H. L. **neprijal,** a
podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvineného H. L. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným **nenahradil.**

Proti tomuto uzneseniu podal ihned' po jeho vyhlásení s'ťažnosť proti všetkým trom bodom rozhodnutia obvinený H. L., ktorý ju prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Rastislava Koutuna dodatočne odôvodnil.

V písomnom odôvodnení s'ťažnosti uviedol, že hoci je podľa výpisu zo Sociálnej poisťovne nezamestnaný, je ako konateľ a spoločník spoločnosti L. samostatne zárobkovo činnou osobou, ktorá vykonáva činnosť v zmysle predmetu podnikania uvedenej spoločnosti, pričom skutočnosť, že spoločnosť netvorí žiaden zisk a je v záporných číslach nepovažuje za relevantnú pre prezentáciu legálneho zdroja príjmov, nakoľko aj renomovanejšie spoločnosti nie vždy vytvárajú zisk a reálne fungujú. Obvinený H. L. ďalej vyslovil názor, že zo strany prokuratúry dochádza k zámernému utajovaniu faktov o osobe obvineného, ktoré by mohli mať rozhodujúci vplyv na objektívne rozhodnutie o väzbe, keď uvádza, že je vlastníkom nehnuteľnosti – domu v obci Z. bez toho, aby uviedla aj titul jej nadobudnutia, a teda že bola získaná darom od starého otca obvineného. Poukázal na čestné prehlásenie konateľa spoločnosti S., ktorý vyhlásil, že v prípade prepustenia obvineného H. L. na slobodu ho riadne zamestná v pozícii obchodného manažéra. Napokon svoju s'ťažnosť odôvodnil poukazom na skutočnosť, že nedoručením vyjadrenia prokurátora k žiadosti o prepustenie obvineného jeho obhajcovi do dňa rozhodovania o tejto žiadosti bolo porušené právo na obhajobu, ako aj právo na spravodlivý proces v spojení s porušením zásady kontradiktórnosti pri rozhodovaní o väzby. Na podklade uvedeného žiadal o zrušenie uznesenia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici a prepustenie obvineného z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený po preskúmaní veci zistil, že s'ťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste.

Na základe podanej s'ťažnosti najvyšší súd preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému s'ťažovateľ podal s'ťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že s'ťažnosť obvineného H. L. nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne s'ťažnosť ak nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že obvinený je na podklade uznesenia vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry, Prezídia Policajného zboru, Národnej protizločineckej jednotky, Expozitúra Bratislava sp. zn. PPZ-71/NKA-PZ-BA-2016 z 13. júna 2016 stíhaný pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. c) Tr. zák., zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4, písm. b), ods. 5 písm. a) Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. c) Tr. zák. a pre ďalšie trestné činy na skutkovom základe uvedenom v napadnutom uznesení.

Do väzby bol obvinený vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie zo 17. júna 2016, sp. zn. 2 Tp/9/2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2016, sp. zn. 4 Tost 24/2016, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že táto začala plynúť dňa 14. júna 2016 v čase o 04.30 hod. a bude sa vykonávať v Bratislave. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sudca pre prípravné konanie väzbu obvineného H. L. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

písm. c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí,

že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

písm. b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo

písm. c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval sudca, keď dospel k záveru, že v posudzovanej veci aj v súčasnom štádiu trestného stíhania dôvodnosť podozrenia, že obvinený mal spáchať predmetné skutky v čase a spôsobom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia, trvá aj naďalej, dokonca poslednými vykonanými dôkazmi vo veci (výpovede svedkov M. K., V. M., ale najmä svedkov M. D. a M. S. ako nečlenov zločineckej skupiny P. a samotných poškodených) sa výrazne

posilnila, rovnako ako aj dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a vyšetrovateľ vo veci doposiaľ koná plynulo a bez priet'ahov.

Pri skúmaní materiálnej podmienky väzby (dôvodnosť podozrenia) pritom sudca správne vychádzal z dôkazov, na ktoré poukázal už v odôvodnení uznesenia o vzatí obvineného H. L. do väzby a opakovane v odôvodnení napadnutého uznesenia a z ktorých vychádza aj predchádzajúce rozhodnutie najvyššieho súdu v posudzovanej veci. Dôvodnosť podozrenia pritom napriek uplatneným obhajobným námietkam obvineného aj v súčasnom štádiu trestného stíhania pretrváva, dokonca sa dôsledkom novo vykonaných dôkazov posilňuje, a teda je zrejmé, že v predmetnej veci obvineného doposiaľ nedošlo k rozptýleniu podozrenia zo spáchania trestnej činnosti, za ktoré je obvinený trestne stíhaný.

Doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú záveru, že skutky, pre ktoré je trestné stíhanie vedené, boli spáchané, majú znaky vyššie uvedených trestných činov a aj v tomto štádiu trestného stíhania existuje dôvodné podozrenie, že ich mal spôsobom uvedeným v citovanom uznesení vyšetrovateľa spáchať obvinený H. L..

Správny a zákonný je aj záver sudcu o pretrvávajúcom dôvode väzby obvineného H. L. podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. i v súčasnom štádiu trestného stíhania. Sudca v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne poukázal (rovnako ako už v predchádzajúcich rozhodnutiach súdy oboch stupňov) na nezmenené skutočnosti, ktoré takýto záver odôvodňujú.

Najvyšší súd len pre úplnosť zdôrazňuje, že obvinený H. L. ani v písomnom odôvodnení podanej sťažnosti nevysvetlil, z akých zdrojov uhrádza náklady na svoj život, najmä ak sa má živiť ako samostatne zárobkovo činná osoba, avšak spoločnosť, ktorej je jediným spoločníkom, nevytvára žiaden zisk, a zároveň je majiteľom dvoch nehnuteľností (rodinného domu v obci Z. a bytu v B.), s vlastníctvom ktorých sú okrem prípadných obstarávacích nákladov nepochybne spojené aj ďalšie výdavky na ich údržbu a prevádzku. Nakoľko obvinený nevysvetlil ani, akým spôsobom sa chce v prípade prepustenia z väzby začleniť do spoločnosti, v predmetnej veci niet argumentu ani dôkazu, ktorý by opodstatňoval očakávanie, že po prepustení z väzby na slobodu začne viesť riadny život a nebude viac pokračovať v doterajšom životnom štýle, ktorý mal realizovať v dlhom časovom období od roku 2008 do roku 2015 a ktorým si mal zadovážovať finančné

prostriedky na svoju existenciu. Od tohto ho pritom neodradila ani tak vážna skutočnosť, že J. O. a spol. boli vzatí do väzby, trestne stíhaní a napokon aj odsúdení. V týchto súvislostiach preto na správnom závere sudcu pre prípravné konanie nič nemení ani čestné prehlásenie Ing. J. J. spísané 6. septembra 2016, t.j. len deň pred výsluchom obvineného pred sudcom pre prípravné konanie, že obvineného H. L. zamestná.

K námietke obvineného spočívajúcej v porušení práva na obhajobu, ako aj práva na spravodlivý proces v spojení s porušením zásady kontradiktórnosti pri rozhodovaní o väzby, ku ktorému malo dôjsť nedoručením vyjadrenia prokurátora k žiadosti o prepustenie obvineného obhajcovi obvineného, najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že zo spisového materiálu vyplýva, že predmetné vyjadrenie prokurátora k žiadosti o prepustenie obvineného bolo obvinenému doručené 30. augusta 2016, teda pred dňom rozhodovania sudcu o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby.

Zákonné sú aj ostatné výroky napadnutého uznesenia týkajúce sa náhradných inštitútov väzby, ktorých odôvodnenosť sudca vysvetlil vecne správne a argumentačne dostatočne.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. septembra 2016

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v . r .
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová